

Iz prakse za prakso

Razstava dijaški dom moj drugi dom in obdelava ankete

TJAŠA MRGOLE-JUKIČ

Razstavo je pripravil:

ZGODOVINSKI ARHIV PTUJ, avtorja: Tjaša Mrgole Jukič in Brane Oblak, v sodelovanju s POKRAJINSKIM MUZEJEM PTUJ (PMP), ki je prispeval tehnično opremo, in ekipo, ter razstavni prostor in DIJAŠKIM DOMOM PTUJ, ki je nastopal kot naročnik in plačnik razstave, ter sodelavec.

Razstava je bila v odprta v času od 19. oktobra do 19. novembra 1995 v razstavnih prostorih ptujskega gradu.

1. POTEK DELA IN PRIPRAV

V oktobru 1994 smo v Zgodovinskem arhivu Ptuj prevzeli gradivo Dijaškega doma Ptuj (1946-1994, 24 škatel; (v nadaljevanju šk.).

Decembra 1994 je v Zgodovinski arhiv prispela uradna prošnja, da bi ob praznovanju 95. letnice obstoja Dijaškega doma Ptuj pripravili razstavo. Organizirala sem sestanek ravnateljice Dijaškega doma (Danice Starkl), direktorja Pokrajinskega muzeja Ptuj (Borisa Miočinoviča), direktorja Zgodovinskega arhiva Ptuj (Ivana Lovrenčiča), kjer smo se dogovorili o datumu, prostorih in opremi, ter tehnični ekipi delavcev. Zgodovinski arhiv je prevzel celotno organizacijo projekta.

Z kolegom Brantom Oblakom sva se dogovorila, da si delo obdelave zgodovine Dijaškega doma razdeliva tako, da je prvi prevzel čas od leta 1941 do 1994, drugi pa od leta 1900-1941.

V začetku leta 1995 sva začela pregledovati gradivo. Ker je hili fond Dijaškega doma pred letom 1945 uničen, sem podatke morala poiskati v gradivu drugih fondov (Mestna kronika, Mestna občina Ptuj, Varia in Muzejsko društvo. Prav tam sem našla zapisnike sej kuratorijev dijaškega doma (1922-1937) in jih inventarno uredila.)

Aprila 1995 sem obiskala Slovenski šolski muzej v Ljubljani, Arhiv Republike Slovenije (fototeko in filmski arhiv), ohiskala gospo Komac, ženo dolgoletnega upravitelja ptujskega dijaškega doma in jo intervjuvala. Ga. Komac mi je posodila svoje privatno gradivo in fotografije, ki smo jih v arhivu fotokopirali, prefotografirali, evidentirali, originale pa vrnili.

Kolega Oblak je pregleдал, preštudiral in

izbral gradivo iz že obstoječega fonda Dijaški dom (24 šk.) ter uredil in izbral gradivo novo-prevzetega fonda (25 šk.).

Ob študiju obstoječe literature in gradiva sem se odločila in v Dijaškem domu Ptuj preživela dva dni, da bi začutila utrip dela in življenja danes. To mi je pomagalo pri snovanju scenarija razstave.

Preko poletja je nastal muzcološki scenarij razstave. Zrisala sem pohodno traso in načrt postavitve opreme. Z soavtorjem Ohlakom sva se odločila, da bova nastopala z arhivskim gradivom do ene tretjine, ostalo ho ambientalni del.

Z soavtorjem sva napisala tekste za publikacijo, ki je spremljala razstavo. V njej sva prikazala razvoj Dijaškega doma v Ptuj skozi obdobje 95 let.

Podjetje Altius je prevzelo oblikovanje plakatov, vabil in publikacije ter tisk.

Odbrano gradivo za razstavo smo pričeli pripravljati (povečave, kaširanje...) za razstavo.

Kar nekaj časa smo iskali primerno osebo, ki bi slavnostno otvorila razstavo. Želeli smo, da bi to bil(a) bivši(a) dijak(inja) dijaškega doma, hkrati pa seveda znana, za publiko atraktivna oseba. Našli smo jo. To je igravec Zlatko Šugman, ki je mimogrede povedano, svojo vlogo tudi odlično opravil.

Še zadnje priprave iskanja oblek (Slovensko narodno gledališče Maribor), muzcalij, pa tudi sodobnih predmetov.

Kot je žal povsod že pravilo, smo tudi mi imeli na voljo malo (3 dni) časa za postavitve razstave. Razstavni prostor meri 300 m². Zaradi natančno pripravljenih načrtov je delo steklo hrez težav.

Slavnostna otvoritev je bila 19. oktobra 1995 v prostorih ptujskega gradu (Palacij). Običajen protokol je poživil že omenjeni nastop Z. Šugmana, ki je otvoritveni slovesnosti prav zaradi tega dal poseben pečat.

Na otvoritvi je bilo okoli 300 ljudi. Vabljeni so hili poleg strokovnih in političnih krogov tudi vsi direktorji dijaških domov Slovenije (42).

O tem, kaj smo počeli in pripravili v ZAP, sem ob ljubilecu (19. septembra) in ob otvoritvi razstave poročala v regionalnem časopisu Ptujski tednik in po radiu Ptuj.

2. VSEBINA RAZSTAVE (MUZEOLOŠKI SCENARIJ)

1. del

Razstava se začne z arhivskim delom, ki prikaže zgodovino Študentskega dijaškega doma, nato pa še zgodovino Dekliškega dijaškega doma v Ptujju od ustanovitve do začetka druge svetovne vojne. (Razmejitvev je morda za zgodovinarje ne- navadna, ker sega do začetka vojne in ne do konca, kakor smo navajeni. Razmejitvev ni slučajna, povezana je z vsebino, ker so Dijaški dom tik pred vojno "dejansko" že ukinili, Nemci pa so ga med vojno ponovno obudili). Pri izbiri arhivskega gradiva sem posebej skrhno izbirala čimveč (za obiskovalce zanimivega) slikovnega gradiva.

Kronološkemu zgodovinskemu spoznanju življenja in dela sledi ambientalni del.

Razstava nas povabi na "sprehod" skozi Dijaški dom - tisti, ki so ga imeli dijaki v začetku stoletja:

Kot prvi prostor se nam predstavi JEDILNICA z belimi prti in lepim pogrinjkom, jušniki, krožniki ..., jedilnica nam ponuja tudi pogled skozi "okno" v KUHINJO. Pot nadaljujemo po dolgočasnem HODNIKU do UČILNICE v kateri poleg klopi, stolov, starega atlasa ... predstavimo tudi strogega prefekta (lutka). Iz resnega učenja nas pot vodi v prostore za prostčasne aktivnosti. V GLASBENI DVORANI lutka igra na violino (spremlja jo glasha), v MEČEVALNICI se gojenca (lutki) urita v mečevanju. V ozadju vidimo inštruktorja, ki opazuje igro. Prvi del razstave zaokrožuje SPALNA DVORANA, ki si zasluži natanko to ime, saj je hila v resnici dvorana. Na steni smo projicirali staro spalnico (globinski efekt), prostor pa je bil, kot se za spalnico spodobi, v temi (vizualizacija svetlotemno). Cilj in namen prikaza tega ambienta je bil obiskovalca navdahniti z občutki neosebne, vojaško kasarniško hladne spalnice.

2. del razstave

Začenja se z zgodovinsko-arhivskim prikazom zgodovine od začetka druge svetovne vojne dalje. Med panoji se nahaja vitrina, ki prikazuje pogrinjek iz let 1945/46. Pogled se nam ustavi na nepogrjnjeni mizi s kovinskimi krožniki, aluminijastim priborom... Za še boljšo predstavo je ponujen jedilnik tistega časa. Primerjava z jedilnico iz časa začetka stoletja je več kot očitna.

S črno-belimi fotografijami se prihljžamo sedanosti, ki se odraža tudi s pojavom barvnih fotografij. Ko spoznamo delo in navade doma, se nam ponudi še poslednja fotografija vseh dijakov in kolektiva in že nas razstava povabi na ogled Dijaškega doma Ptuj danes in tukaj.

Spet se sprehajamo po dijaškem domu. V JEDILNICI so ponovno lepi pogrinjki vesele rdeče-bele barve, ki pomenijo veselje, radost,

mladost... Jedilnik 19. oktobra 1995 nas seznani s tem, kašno hrano uživajo dijaki danes. HODNIK dijaškega doma ni dolgočasen, ampak prepoln prikaz dela, življenja in aktivnosti v domu. Ta del so pripravili in razstavili dijaki in vzgojitelji popolnoma sami (hrez vpliva oblikovalcev, avtorjev...) Na ta način smo želeli doseči pristnost in dati lastni prizvok tistih, o katerih razstava govori. Sledi ogled MOŠKE SOBE, ki je tudi "primerno" nepospravljena. Razstava ne sme prikazovati le želenega, pač pa resnično stanje. Plakate na stenah soh so izbrali dijaki sami. Gotovo je jasno, da so fantovsko sobo krasile dolgonoge ženske in hitri avtomobili. Da bi razstavo še bolj popestrili in približali obiskovalcem (zlasti dijakom dijaških domov), smo v moško sobo za posteljo skrili pivovsko steklenico, zavedajoč se dejstva, da je alkohol v domu strogo prepovedan. (Ko sem dijake opozorila na skrito steklenico, so pokazali posebno motiviranost in vnemo, da jo najdejo.) ŽENSKA SOBA je polna stekleničk, dišav, rož in plišastih živalic... Na plakatih lepi mladi igralci ali pa muce, kužki... Najde pa se tudi napis Igor je moj!, ki izraža zaljubljenost mladih deklet. Sobe dijakov so torej prepolne osebnosti, ki v njih živijo in se temeljito ločijo od spalnic, ki so bile na voljo v dijaških domovih iz začetka stoletja. Seveda ima sodoben dijaški dom tudi učilnico, toda to danes ni dovolj, zato nas razstava raje popelje v drug delovni prostor, to je RAČUNALNIŠKI KABINET.

Glasbene dvorane danes nimajo, zato pa so aktivni pri dramskem krožku in prikazali smo sceno iz igre, ki so jo predstavili v sezoni 1994: Ta veseli dan ali Matiček se ženi.

Skozi obravnavano obdobje je mečevanje nadomestilo cel kup drugih športnih aktivnosti. Na razstavi smo prikazali KABINET ZA FITNEES. Sledi TV SOBA, kjer se tudi v resnici vrti film, posnet nalašč za to priložnost, in prikazuje življenje in delo ptujskega dijaškega doma.

Krog pohodne trase se zaključuje in vstopimo v prvoten hodnik, kjer se obiskovalec lahko podpisuje v knjigo vtisov (ki jo hranimo v ZAPu), ali pa napiše svoje mnenje.

RAZSTAVO SO OMOGOČILI:

Zgodovinski arhiv Ptuj
 Dijaški dom Ptuj
 Pokrajinski muzej Ptuj
 Arhiv republike Slovenije
 Slovenski šolski muzej Ljubljana
 Pokrajinski muzej Maribor
 Franci Golob
 Slava Komac
 Srednješolski center- AV studio
 Zveza kulturnih organizacij Ptuj
 Slovensko narodno gledališče Maribor
 Glasbena šola Ptuj
 Geodetska uprava Ptuj
 Glavni sponzor je bila Mestna občina Ptuj.

KOLOFON:

vodja projekta: Tjaša Mrgole Jukič
 avtorja razstave: Tjaša Mrgole Jukič, Brane Oblak
 muzeološki scenarij razstave: Tjaša Mrgole Jukič
 postavitev razstave: Tjaša Mrgole Jukič, Brane Oblak
 oblikovanje razstave: Altius
 sodelavei: A. Čater, N. Jurkovič, O. Horvat, R. Kodrič, D. Lindental, F. Pišek, N. Rašl
 povečave fotografij: Atelje Langerholec
 film: Mišo Potočnik
 besedilo: Tjaša Mrgole Jukič, Brane Oblak
 lektor: Jože Šmigoc
 prevodi: Nada Jurkovič
 zvok: Davorin Jukič

MARKETING

Priznati moram, da smo na tem področju najmanj izkušeni in da področje marketinga preveč zanemarjamo. Tokrat je zanj poskrbel Pokrajinski muzej Ptuj, ki ima zato posebej namenjeno službo.

Po vseh domovih Slovenije so poslali dopise o razstavi, hkrati pa ponudili ogled gradu in mesta z vodstvom in kosilo v Dijaškem domu Ptuj.

Resnici na ljubo pa je bilo (zaradi naše časovne zamude) storjenega premalo.

OBISK RAZSTAVE

Ker so bili na otvoritvi razstave tudi predstavniki iz ministrstva, so na seji direktorjev dijaških domov javno priporočili ogled razstave. Razstavo so organizirano obiskali predstavniki dijakov in vzgojiteljev dijaških domov iz Maribora, Novega mesta, Celja, Kopra, Portoroža, Izole, Postojne, in dva avtobusa strokovnih delavcev dijaških domov iz Ljubljane.

Razstavo, ki je bila na ogled mesec dni, si je ogledalo 5244 obiskovalcev, od tega 2089 otrok (sem so vštet dijaki in študentje) in 3155 odraslih oseb.

Z vodstvom si je razstavo ogledlo 3798, brez pa 1446 oseb.

Iz kategorije otrok je bilo največ dijakov iz srednje šole (1211), 789 osnovnošolskih otrok, to je 571 iz višje stopnje in 218 od 1.-4. razreda; 75 je bilo študentov, najmanj pa seveda predšolskih otrok (5).

Če pogledamo strukturo obiskovalcev po narodnosti, je bilo največ Slovencev, med tujei pa so prevladovali Nemci (113), nato Avstrijci (88), Italijani (53), sledijo Angleži, Hrvatje... (Podatki

so na voljo v Pokrajinskem muzeju Ptuj, ki vsak mesec opravlja analize obiska stalnih zbirk, razstav in drugih aktivnosti na grajskem kompleksu. Zahvaljujem se jim za podatke.)

V knjigi vtisov, ki jo hranimo v Zgodovinskem arhivu Ptuj, smo prešteli 725 podpisov.

ANALIZA OBISKA RAZSTAVE

1. Z obiskom razstave smo lahko zadovoljni.
2. Razmerje šoloobvezni in odrasli je 66:34% (podatek bom analizirala kasneje)
3. Uspeli smo privabiti ciljno publiko in smo z rezultati lahko zadovoljni. Čeprav so razstavo obiskali predstavniki iz 9 dijaških domov (od 42) pa menimo, da bi bil obisk te publike lahko še intenzivnejši.

ANALIZA ANKETE**1. ANALIZA SPLOŠNIH PODATKOV O ANKETIRANCIH****SPOL, STAROST, IZOBRAZBA, POGOSTOST OBISKA**

Anketo o razstavi je izpolnilo 119 naključno izbranih oseb, med katerimi je bilo največ obiskovalcev iz dijaških domov, ker je bila to ciljna publika, ker je bila razstava namenjena njim in ker smo prepričani, da ti najbolj poznajo tematiko. Med anketiranimi je bilo 72 žensk in 47 moških (razmerje 60:40%).

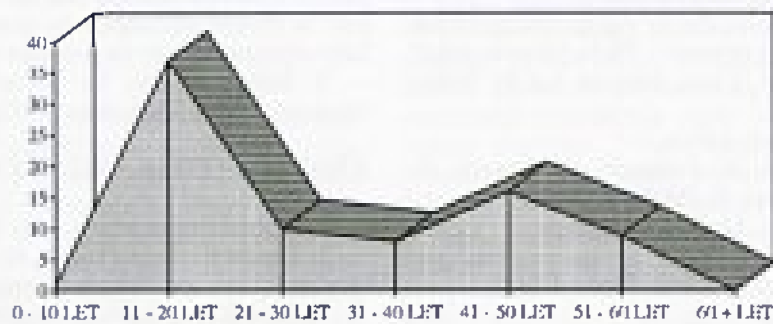
Če sodimo obisk razstave po naključno izbranih anketirancih, lahko trdimo, da sta bili najbolj zastopani kategoriji **dijaki (šoloobvezni) in odrasli v starosti 30-50 let** (gl. graf 1).

K splošnim podatkom o anketirancu (spol, starost, izobrazba) smo dodali tudi vprašanje o tem, kako pogosto anketiravec obiskuje razstave. Na voljo so bili odgovori:

- razstave obiskujem le s šolo
- razstav ne obiskujem
- redko
- občasno
- pogosto

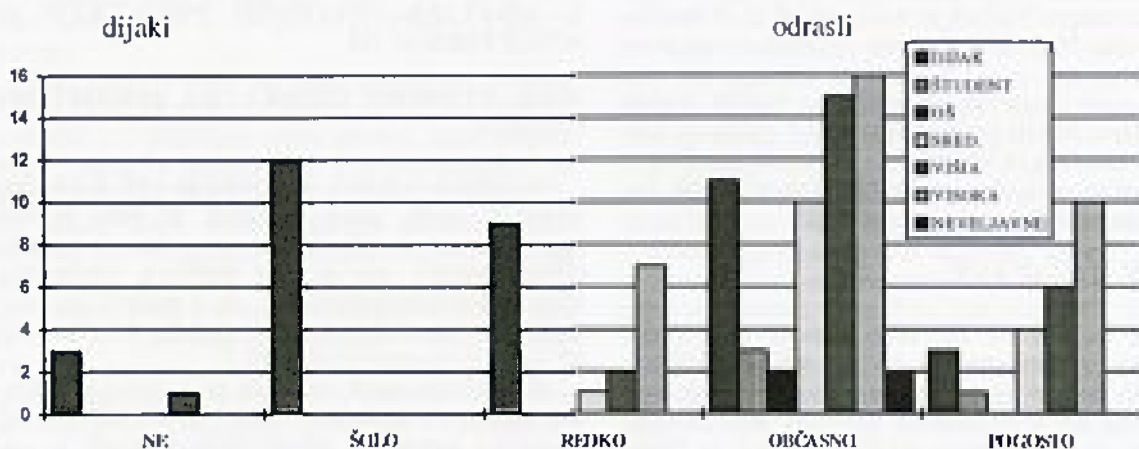
Iz rezultatov lahko pričakovano ugotovimo, da dijaki obiskujejo razstave občasno oziroma v glavnem le s šolo. Kar ena tretjina jih je zapisala, da na razstave ne hodi; pri tem moramo vedeti, da so anketo izpolnjevali dijaki (ciljna grupa), ki so prišli s posebnim namenom (kot predstavniki). Seveda pa je najmanj takih dijakov, ki na razstave hodijo iz lastnega interesa.

GRAF 1: STAROSTNA STRUKTURA OBISKOVALCEV RAZSTAV

Odrasli so se v veliki večini opredelili, da razstave obiskujejo **OBČASNO**, ostali pa so se v enaki meri razvrstili v kategorijo pogosto in redko (gl. graf 2).

GRAF 2: PRIMERJAVA POGOSTOSTI OBISKA RAZSTAV IN IZOBRAZBA.

Zanimiva je primerjava kategorije izobrazbe in obiska razstav. Ponudijo se nam grafi, ki nakazujejo na linearen odnos teh dveh kategorij, da torej intenzivnost obiska (ne glede na ciljno publiko) raste z višino izobrazbe.

višjo izobrazbo (podatke glej T. Šola, Prema totalnom muzeju, str. 153), potem se tudi z rezultati naše ankete lahko pridružimo trditvi, da obisk razstav linearno raste z izobrazbo.

SKLEPI IZ UVODNEGA DELA ANKETE

1. Po starostni strukturi obiska razstav se bistveno (po podatkih obiska razstave Dijaški dom, moj drugi dom) ne ločimo od rezultatov analiz v razvitem svetu.

2. Razmerje dijaki - odrasli (66:34%) je normalno, če ga primerjamo z raziskavami opravljenimi v slovenskem prostoru (sicer za muzejske razstave in stalne zbirke). Na njih je 60-70% šoloobvezne mladine. Večletne raziskave v Pokrajinskem muzeju Ptuj kažejo, da obiskuje razstave okoli 60% šoloobvezne mladine. (Podatke mi je posredoval direktor muzeja B. Miočinovič, za kar se mu zahvaljujem.) Ti podatki se pokrivajo tudi z rezultati naše ankete.

3. Če so raziskovalci v Nemčiji in ZDA ugotovili, da ima kar 85% obiskovalcev visoko ali

2. ANALIZA PODATKOV O RAZSTAVI

Na vprašanji **ALI VAM JE RAZSTAVA UGAJALA?** in **ALI SE VAM ZDI KORISTNA?** smo dobili pozitivne odgovore, ki dajo slutiti skoraj idealno razstavo. Napaka pa je v slabo izbranem vprašanju, ki ne dopušča večje palete nians odgovorov. Iz odgovorov vemo, da je bila razstava dobra toda, ali je bila odlična, zelo dobra, dobra, še kar v redu?

Enako lahko trdimo o vrašanju in odgovorih o koristnosti razstave. Gotovo je vsaka razstava koristna, toda potrebno je izneriti oceno koristnosti, ki jo obiskovalci pripisujejo razstavi. (Seveda pa je nekaj drugega ocena strokovnjakov, kritikov. Zanimivo je dejstvo, da se nam lahko pripeti tudi, da kritiki ocenijo razstavo zelo slabo, publika pa odlično, ali obratno!)

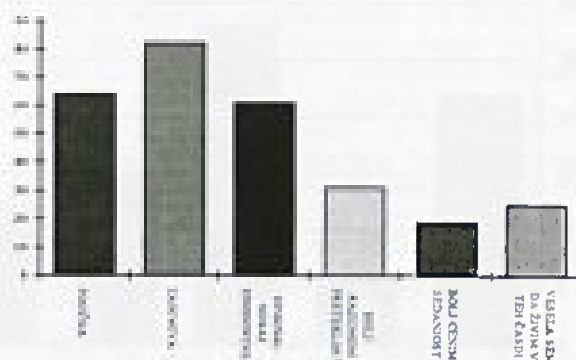
Pa si oglejmo dobljene rezultate:

Od dijakov, ki sodijo v ciljno publiko, se jih je 92% odločilo, da je razstava dobra, 8% pa ne oz. ne vedo; 85% dijakov ocenjuje, da je ta razstava koristna.

Menim, da smo kljub slabo zastavljenemu vprašanju z dobljenimi odgovori vendar dobili nek odziv na vtise, mnenja in oceno obiskovalcev o razstavi.

Vprašanje ZAKAJ SE VAM ZDI RAZSTAVA KORISTNA? nam ponudi paleto odgovorov. Največ anketirancev se je odločilo, da je razstava zanimiva, poučna in da so spoznali nekaj novega (gl. graf 3).

GRAF 3: ZAKAJ SE VAM ZDI RAZSTAVA KORISTNA?

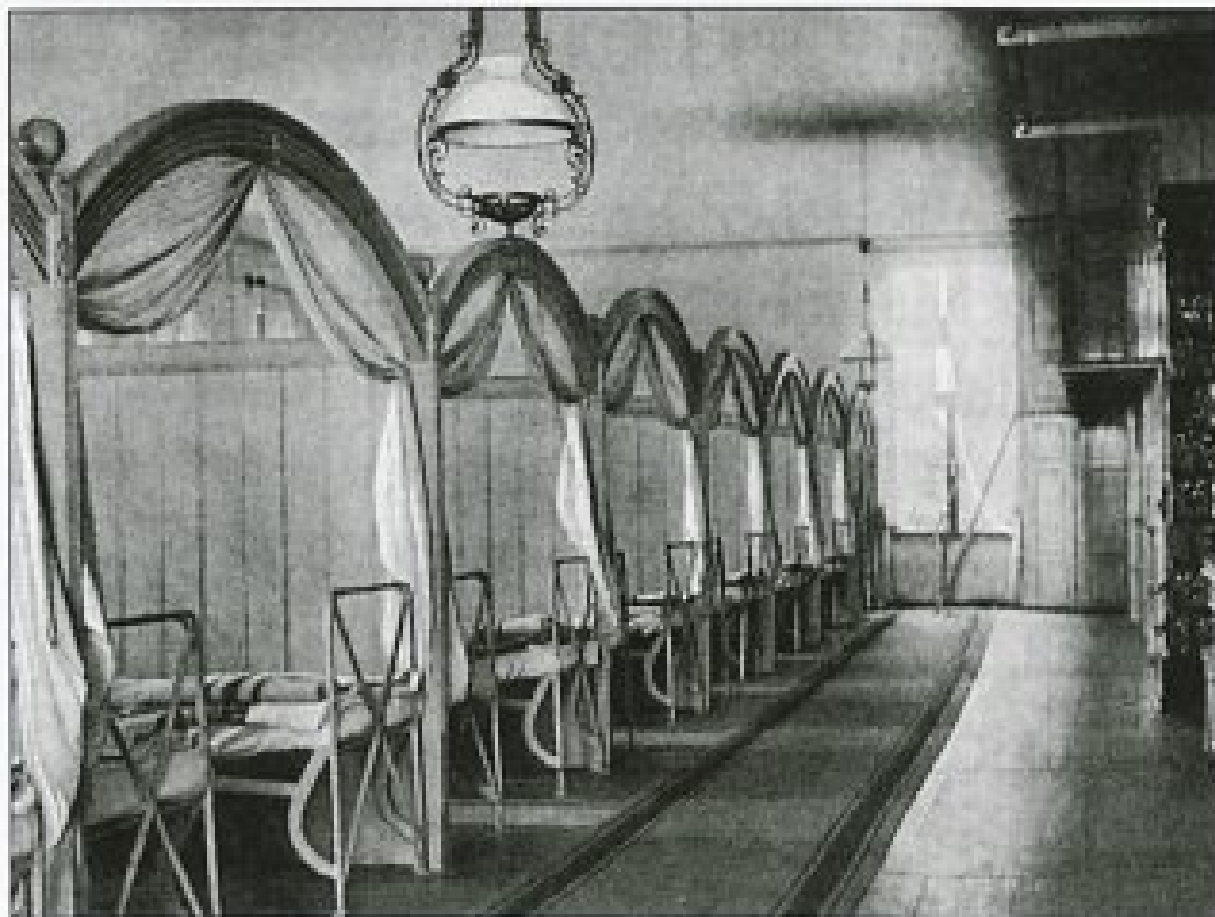
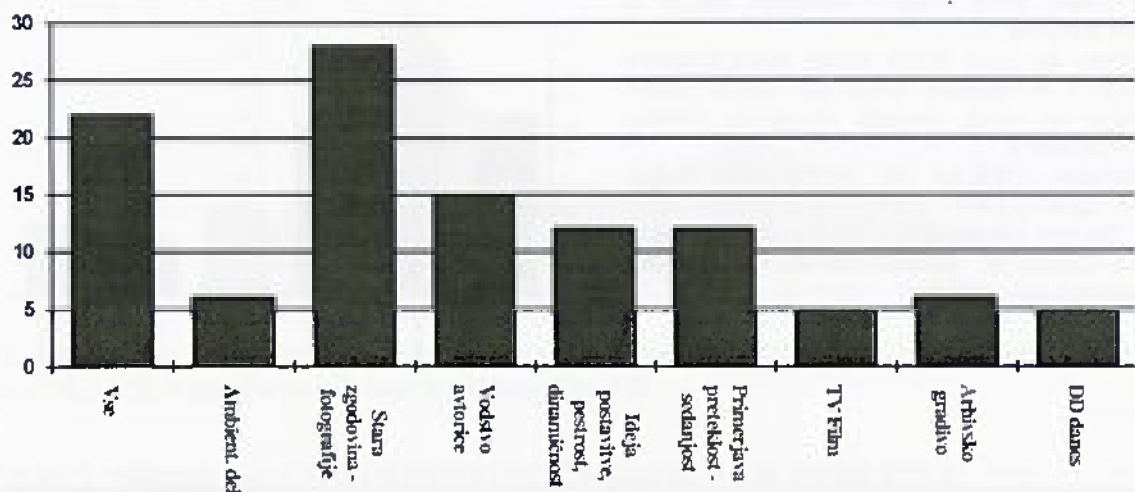

Učilnica Dijaškega doma
Zgodovinski arhiv Ptuj, Varia, leto 1919, šk. 9, ovoj 143

Če pa izzvzamemo samo dijake, so se ti odločili za naslednje kategorije:

- razstava je zanimiva: 54 odgovorov
- spoznal sem nekaj novega: 41 odgovorov
- razstava je poučna: 38 odgovorov

GRAF 4: OPIŠITE, KAJ VAM JE BILO NA RAZSTAVI POSEBEJ VŠEČ.

Spalnica za gojenke Mladike

Na vprašanje, ki ga je bilo potrebno vpisati po želji (torej niso bili ponujeni odgovori), sem dobljene odgovore lahko združila v naslednje kategorije:

1. Stari del, prikaz zgodovine, to je odgovor,

ki je prinesel največ točk. Obiskovalce torej zanima zgodovina, posebej pa takrat, kadar je prikazana na mikaven način. Ta odgovor je zasedel najvišje mesto pri obeh spolih in ne glede na starost obiskovalcev.

2. Na obiskovalce je naredila velik vtis primerjava starega in novega (arhivskega in ambientalnega) delu, ki prikazuje način dela in življenja v domu. (Sploh pa so v ospredju tega mišljenja predstavnice ženskega spola, če lahko ta odgovor tudi opredelimo po spolu.)

Ta primerjava je naredila še večji vtis kot bi ga sicer, če ne bi prikazali primerjave starih in novih ambientov. Zaradi obeh, je primerjava izredno nazorna in očitna, obiskovalce jo opazi in nujno tudi reagira.

(Prav s tem mi je bilo jasno, da je muzeološki scenarij dobro zrežiran.)

3. Vodstvo utorice razstave

Ta odgovor nam nazorno pove, kako izrednega pomena je odlično vodstvo razstave, za katero je res pomembno dobro poznavanje tematike in odnos, ki ga ima avtor ali vodič do obravnavane tematike.

4. Pestrost, dinamičnost, preglednost, postavitev razstave

Če so 4. mesto zavzele te vrednote je mogoče razmišljati tudi v tej smeri, da so obiskovalci navajeni gledati razstave, ki nimajo in ne vključujejo dinamične, preglednosti, pestrosti ... saj bi se sicer to obiskovalcem ne zdele posebne vrednote, pač pa nekaj razumljivega in jih ne bi posebej poudarjali. Avtorji razstav moramo zato skrbno načrtovati in razmišljati o omenjenih komponentah, ki so za vsako razstavo bistvenega pomena.

Ostali odgovori so bili še: TV film, ambientalni del, Dijaški dom danes, stare fotografije, staro arhivsko gradivo...

Veliko odgovorov je bilo (glej graf): vseh mi je bilo vse. Ta odgovor lahko pove veliko, za raziskavo pa ni preveč primeren, ker ni spicificiran.

Na vprašanje KAJ VAS JE NA RAZSTAVI POSEBEJ MOTILO?, smo prejeli največ odgovorov, da nič.

To je odgovor, ki si ga analitiki anket ne želimo. Redki odgovori, ki so jih napisali zvečine dijaki, pa so:

- preveč dokumentov (ki smo jih prav zato skrčili na 1/3 razstave)

- vse je preveč lepo (Premalo smo upoštevali tudi dejstvo prikazati na razstavi vse lepo in idealno, idealov pa ni. To naj bo predvsem v razmislek naslednjim muzeološkim scenarijem razstav.)

- premalo informacij...

- zeblo nas je

Zadnje vprašanje ČE BI MORAL DANES V DIJAŠKI DOM:

- a- bi se ga veselil

- b- bi se ga bal

- c- ne vem

Na prvi pogled ne izgleda povezan z razstavo. Če pa vemo, da je bil namen in cilj razstave tudi seznanitev dela in življenja Dijaškega doma danes in njegova popularizacija (in to ne le v Ptuj, ampak po vsej Sloveniji), hkrati pa želja uničiti še živeč stereotip o neprijaznih (vojaško urejenih, nesvobodnih...) dijaških domovih, je vprašanje še kako umestno, saj nam odgovori povedo, ali je razstava dosegla (ali vsaj pomagala doseči) cilj. (Razstava ni sama sebi namen, zato ne more biti le nekaj na ogled; pač pa mora imeti vsebino, cilj in sporočilo. Le tako zastavljena razstava opraviči čas, trud in denar, ki je vanjo vložen.)

Seveda so najzanimivejši odgovori dijakov:

52% jih meni, da bi se življenja v dijaškem domu veselila

36% se ne more odločiti (ne ve); kar pomeni, da sicer niso posebej navdušeni, da pa hkrati tudi niso nasprotni

3% je takih, ki bi se bali, kar pomeni, da so usmerjeni proti življenju v dijaškem domu

Ta podatek je zanimiv tudi za vzgojitelje in ravnatelje dijaških domov. Čeprav je na prvi pogled rezultat zadovoljil (odvisen je seveda tudi od kriterijev), pa je potrebno na tem mestu pripomniti, da so razstavo obiskali tisti dijaki, ki jih je ta tematika bolj pritegnila, in zato ne smemo jemati tega reprezentativnega vzorca anketirancev za dokončen podatek ali sodbo o tem, kako zadovoljni so (bi bili) dijaki v dijaškem domu.

SKLEP

Rezultati ankete in obisk nam dajeta slutiti, da je razstava uspela tako v ciljanju publike, kakor tudi v razumevanju tega, kar je avtor želel povedati, sporočiti. Anketa je pomemben pripomoček in regulator dela, saj je ena najpomembnejših povratnih informacij avtorjevega dela in edini način komuniciranja z obiskovalci. Če se avtorji ne bodo odzivali na želje in potrebe obiskovalcev, so naše razstave, z njimi pa tudi sporočila javnosti, obsojena na larpurlartizem.

Kot arhivskemu delavcu mi anketa kaže tudi pomemben podatek, da je bila odločitev obeh avtorjev (arhivistov) o tem, da predstaviva le 1/3 arhivskega gradiva pravilna. Tudi ta odločitev potrjuje gibanje vsebin razstav sodobnega sveta, ko avtorji ne načrtujejo več strogo arhivskih, etnoloških... razstav, pač pa poizkušajo pritegniti čimveč vsebin, da je razstava čimbolj pestra, raznovrstna, dinamična, s tem pa tudi obiskovalcem vsebinsko razumljiva in bogata.

Einladung

zu der

Dienstag den 18. September 1900

stattfindenden

feierlichen Eröffnung

des landschaftlichen

Kaiser Franz Josef-Gymnasiums,

Deutschen Studentenheims

und des neu untergebrachten und neu geordneten

städtischen Ferkmuseums

in

 Pottau.

Es wird höflichst gebeten, längstens bis 12. September mit beiliegender Correspondenzkarte die gewünschte Theilnahme an der Eröffnungsfeierlichkeit anzumelden.

Der Gemeinderath.

Der Ausschuss
des Museum-Vereines.

Der Ausschuss
des Deutschen Studentenheims.